

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Eljuttatni az én folyóirat minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÓRÓSI-NAGY-ÚTCZA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekéül árcsökkentés adatik.

Bélyegdíj minden bejtatásért 30 kr.

A mit egy Tisza mond.

Pár nappal ezelőtt Dicső-Szent-Mártonban Tisza Lajos gróf beszédét tartott választói előtt, mely azon magas politikai színvonal mellett, a melyen mozgott és végig megmaradt, különösen fontos és érdekes a miatt is, mert a közeljövőben a törvényhozás működésére kívánja terelni a közfigyelmet.

Lapunk szűk tere ritkán enged meg, hogy bár kiváló politikai szónoklatok ismertetésével foglalkozzunk. Am Tisza Lajos gróf d. sz.-mártoni beszédét már csak azért sem mellőzhetjük egészen, mert lehetetlenek tartjuk, hogy pártkülönbség nélkül, volna elfogulatlan gondolkozó politikus, ki Tisza gróffal egyet nem értene abban, a mit a parlamentről, pártjaink viszonyairól és működéséről, az ellenzéki pártok kormányképességéről mondott. De közöljük azért is, mert a mi ellenzéki polgártársaink közül is sokan lesznek ma már, kik a helyi viszonyok felett gondolkodásban, magukba szállva mondják már is: tovább így nem mehetünk, s igazat adnak Tisza grófnak midőn azt állítja, hogy a mérsékelt ellenzéket vezetői mind kisebbre szónokolták, a függetlenségi pártot pedig egyre kisebbre agitálták, s a mint így a szónoklatok és agitációk folytán a mérsékelt és függetlenségi pártok egyre fogyatkoznak, a választási küzdelmekből megizmosodva került ki egy veszedelmes harmadik párt, az antisemiták párta, — melyet most már ignorálni azért nem szabad, mert legközelebb számot kell vele vetni, sőt vele teljesen leszámolni kell.

Ime a beszéd azon része, a melyet jelezünk:

„Az ultramontanizmust, az antisemitizmust, habár leplezett formában is, — sőt bizonyos mértékig a szocializmust és a túlhajtott nemzetiségi aspirációk támogatására való kezeskedést mind egy párt konyháján fűztek s aztán a párt vándorkorteseinek szédült vezérferháit, a különböző kerületek vélt szája szerint tállaltak a habarékából. (Derültség.) Az ékesszólás adományával pedig tagadhatatlanul meg vannak áldva s nem egy kitűnő szakfőúr van közöttük. Csakhogy a valódi politika bölcsességéből áll és nem ékesszólásból, vagy egy-más szakban való kitűnőségéből. Ezen tulajdonságok a nyilvános pályán szereplőknek emelik tekintélyét, de még egymagukban nem képesítik az állam valódi szükségleteinek felismerésére és az államügyek tapintatos intézésére. (Ugy van!) Hol találunk fényesebb ékesszólást, mint égen az úgynevezett mérsékelt ellenzék egyes vezérégyéniségeinél és mit értek el vele mindig, — azt, hogy saját pártjukat évről-évre mindig kisebbre és kisebbre szónokolták.

Mások megint kizsákmányolni akarván a nagy emlékeket, melyek Kossuth névéhez fűződnek, az ő ezéje alatt ártultak portékájukat; tapasztalván azonban, hogy a magyar nép bármennyire szivesen elhallgatja is kezeskedéseiket, miután az általuk elhittetni akarják, hogy ha az ő tanácsok, — melyeket a Kossuthi-val azonosoknak állítanak — hirdetőik jutnának többségre, a jelen dynastia alatt kormányképesek is volnának. Kossuth röviden megadta erre a választ a Nagyváradiakhoz intézett táviratában. Tanulhatnak belőle a félrevezettek. Az ő tanai egyenesen a forradalmúra vezetőnek, pedig kevés ember van

ez országban, tartozék bármely pártához, ki ne érezné, hogy a legnagyobb veszedelem, mi az országot érhetné, ha forradalom volna. (Élénk helyeslés.)

Mikor aztán megvan a baj, sokan, a kik öntudatlanul is hozzájárultak annak előidézéséhez, — egészen el vannak csodálkozva, rémülve, hogy oly pontig jutottak, hova menni semmi kedvük sem volt. Azok, kik eleve megjósolták ezen eredményt, csak számközhöznek rajtuk, de nem segíthetnek. De hit az még senkit sem vigasztalt meg, hogy számközhöznek felette és egy nemzetet sem állított talpra. (Ugy van! Ugy van!)

Sajnos, hogy a pártviszonyok ilyenek, tisztelt barátaim, mert parlamentarizmus kormányforma mellett örök időköz egy párt uralma sem tarthat, — axioma, hogy a parlamentarizmus csak ott egészséges, hol két tömör öntudatos párt határozott elvek és irányzatok körül csoportosulva váltakozhatik a kormányon. (Ugy van!) Már pedig, ha azt kérdeznék önök tőlem, mit gondolok, mikor jöhet el annak ideje, hogy az ellenzéki pártok bármelyike jelen alakulásában mint párt alkotmányos uraloma juthasson: nem tudnék reá határozott választ adni, hanem az eszmefutás alapján elmondanám, hogy mit felelt volna a debreczeni városi tanács, — a mint valahol nem rég olvastam, — midőn a Bach korszakban felsőbb helyről kérdés intézettek hozzá:

„Mit gondolt, mikor lehetend a debreczeni tanácsvezetkebe a német nyelvet tanynyitv behozni? — A felelet így hangzott:

„Bizonytalan a századok lefolyásában azon időpont elérése, midőn ugyanis arról lehetne tanácskozni, hogy mikor léssen ezé irányos a német nyelv behozatalának lehetőségéről való gondolkodás. (Élénk derültség.)

A legközelebb jövőt illetőleg mindenestre megnyugtatólag nyilatkozott az ország; fényes igazságot szolgáltatott pártunknak, pedig — úgy vélem — önök sem hiszik, hogy az ellenzéki kortések kimélték volna akár az igazat, akár a megfélemlítést, akár a pénzt, sőt már az elmut országgyűlés utolsó ülésének tárgyalásai közben, az ellenzéki pártok a küszöbön levő választások felé fordítva tekinteteket, gyakran a tárgyilagosság félretételével ugyancsak megkezdték az acéttét.

Illustrációként csak pár példát: ott van a keresztények és zsidók közt köntendő házasságokról szóló törvényjavaslat tárgyalásának lefolyása. A képviselőházban az ellenzék minden árnalatának szónokai — a fejüket már ekkor felütötték egyes antisemiták kivételével — azon indokból támadták meg a törvényjavaslatot, hogy nem eléggé szabadulv s túl kívántak rajta menni. Mikor aztán a főrendiházban összevették ellenzék az idegen ajkú indigenák segítségével, kivirta a képviselőházban majdnem egyhangú határozatával szemben a pirrhusi győzelem: tapasztalás és élnyezésel fogadták az eredményt, sőt annak kivívásához segédkezet nyújtottak. (Ugy van!)

Ott van továbbá az állandó ország-ház építésére vonatkozó törvényjavaslatl szemben követett eljárásuk.

Itt már csakugyan jogosult volt a feltevés, hogy pártkülönbség nélkül minden magyar ember üdvözölni fogja e törvényjavaslatot s örülni fog, hogy a nemzetnek rég táplált óhajítása, hogy államiságának monumentális külső kifejezése is valahára testté váljék, teljesedése mehet.

A világrt sem; azt jó fegyvernek vélték az illetők, hogy a particularizmust felizzassák s készítsék vele a talajt a bekövetkezendő választásokra. Minden alapot nélkülöz számításokkal, megkészszerve a benyújtott költségelőirányzat teteleit, az állampolgárookra háruló milliók magasságával jiszgették, nem mulasztván el arra mutogatni, hogy ime ismét csak egy Budapesten emelendő palotára fog a vidék contributio alá vonatni.

Akadát szónok, ki nem restelte azt mondani, hogy elég jó lesz a magyar nemzetnek egy 5—600,000 ftos ideiglenes épület is országháznak, sőt — habár úgy politikai multja, mint tar foje arra jogosított fel, hogy iltésesebb argumentatiót várjunk tőle, — ki nem állította a jól ebédelő és nem ebédelő közt vetni az útszót. Azzal, hogy ő magát melyik csoporthoz számítja, igaz, adós maradt. (De-

rültség.) — Részemről erre vonatkozólag csak ismétlhetem azt, mit annak idején a képviselőházban mondtam. Az országgyűlésnek a legkomolyabb, leglelkimeretesebb tagjai, kezét fogva az ország első szaktekintélyeivel, állapították meg beható munka után a tervet és költségvetést, annak tehát alaposágát csak úgy ötletszerűen kétségbe lehet ugyan vonni, de az nem meggyőző.

A dolog lényegét illetőleg pedig én nem hiszem, hogy akadjon Szent István bírodalmában jóvaló magyar ember, ki komolyan sajnálja az általa különben is fizetett a dőjből évenként ezen czétra fordított krajczárokat. Sokkal fenköltebb a magyar jellem, semhogy feltögni ne bírná annak horderejét, hogy lesz tehát valahára az ország nak hozzá méltó háza (Élénk helyeslés.)

Különb ez utóbbi általános választás örvendetes tanúságot tett arról is, hogy több vidéken a politikai ámitás azon fokot érte már el, a mely nincs többé a nép nyere. Kezdi már elemezni s belbeszókra visszavezetni a hangzatos szólásformákat, és őrös esilgóságuk nem vakítja többé. Általában téves azon sokak által osztott felfogás, hogy a politikában a ravasság az elvek rovására, momentan áramlatokhoz való simulás, a furaug az, a mi czérra vezet. Időleges sikert lehet vele itt-ott aratni, de a vezérserepet elnyerni az államban, irányt adni és marandó alkotásokat felmutatni csak határozott színvallás, csak a meggyőződésből fakadó őszinteség útján lehet. (Élénk helyeslés.)

De hát ne foglalkozunk tovább a közelmúlttal, töröljük le a fekete tábláról a pártközi gravemeneket, a reccimintiók sohasem vitték még előre a közügyeket. Ez a nézetem a horvátországi elszomorító eseményekre nézve is. (Halljuk! Halljuk!) Tagadhatatlan, hogy a horvátok azon örendelkezet, melyet a törvényhozás nekik helykéiben megadott, s azon korlátlan szabadságot, melyet a közös magyar kormányának a beavatkoztól való minden tartózkodása folytán élveztek, nem eszélyesen és nem helyesen használták fel. (Ugy van!) Oly áramlatokat engedtek felszínre kerülni, melyek első helyen legközelebből az ő érdekeiket veszélyeztetnék, ha általában állami szempontból a törvény értelmében törhető volnának is. (Ugy van!)

Azonban a korona és a törvényes magyar kormány erélyes intézkedéseiben a horvátoknak értelmiségi és anyagi tekintetben egyedül számba vehető része feltalálta az azon erkölcsi támaszt, melynek felhasználásával sorakozván, remélem, sikeresen szembe fognak szállni az örült igazsággal, megmenekítik az országot a catastrophától s lehetővé fogják tenni illeketes helyen a netalan függő kérdéseknek közmegnyugtásra való megoldását.

Két kérdés foglalkoztatja ma a közönséget kiválóan, mely a többek között szintén megoldásra vár a megnyitandó országgyűlésen. Fontos mindkettő, a mennyiben épen magára a törvényhozó testületre vonatkozik. (Halljuk! Halljuk!)

A főrendiház reformját illetőleg (Halljuk!) elkezdve azon — eddig ugyan kevesek által osztott nézetem, — hogy általában nem kell két kamara, a különféleképpen összeállított senatusokon keresztül egész az angol peer-kamara szervezetéig, majd minden elméletnek vannak szövívei, s nem kétlelem, akadnának is mindjárt mindgyikre codificátorok. Nézetem szerint azonban nekünk semmiféle átlpántalándó új szervezetre nincs szükségünk. Tartsuk mi fel századok óta fenálló magyar felső házunkat azon elvek alapján, melyek alakulásakor irányadóok voltak, csak a mennyiben, alkotó részeiben, épen azon alapelemeknek nem felelna ma már meg, vagy a mennyiben a vele egykorú institúciókon történt módosítások folytán nem illenek már azok közé, tegyük meg rajta az elkerülhetetlen módosításokat. Hogy így továbbra is legyen a magyar állameszmének hű kifejezése. (Élénk helyeslés.)

Az öröklött családi cizimvel vagy magas hivatalos állás adással ranggal pörösült független nagy ingatlan vagyon — mely annak idején nem csak egy hadi terheket is viselt — képezte az alapot, melyen a főrendiház szervezete nyugodott. Azon körülmény azonban, hogy nálunk a családi cizim — a nézetem szerint egyedül helyes angol gyakorlattól eltérő-

leg — minden családtagra kiterjed s a vagyon, kevés kivétellel, a család alapításától fogva folyton minden férfitagja közt egyenlően osztott meg: a cizimet viselőnek s annak alapján a felsőházi tagságra jogosultaknak túlságos felszaporodását, a vagyonnak pedig elaprózását vonta maga után. (Ugy van!) Ugy hogy ma — ha nem eszálód — kilencszázötven felül van a főrendiház jogosult tagjainak száma, kiknek alig egyharmada az, mely vagyont is képvisel; meg van tehát tényleg hamisítva az alap, melyen a ház annak idejében szervezve lett és ez nem kis mérvben eszökenti a ház határozatainak súlyát. (Ugy van!)

Ezen kell és lehet segíteni, — ha kimondja a törvény — (Halljuk!) hogy születési cizim ma fenálló jogosultság csak az esetben gyakorolható, ha az illető független ingatlan vagyonra után, az arra eső adó alapján, egy minimunképp meghatározott összegig legalább is járul az állam terbei viseléséhez. (Helyeslés.)

A ház másik alkotó része, a főispánok, hajdan jó részt csak dignitariások s lehet mondani, élethossziglan kinevezettek voltak. Ma egészen más munkakörre vannak hivatalba a parlamentarizmus kormány közegei, melyek esetleg változhatnak, szavazatuk függetlensége, — habár a jelen kormány alatt az ellenkezőre van több példa — legalább is kétségbe vonható. Állásuk a felsőházban tagadhatatlanul ferde, — kimondandó tehát, hogy a főispáni hivatal viselése nem jogosít a felsőházi tagságra. (Helyeslés.) — Továbbá törvénybe levén igtatva az elismert vállalkozásokat egyenjóságú, ennek logikai következtése, hogy ha az egyiknek egyházi főméltóságai és hivatalnokai hivataluknál fogva tagjai a házának, a többi bevelt vállalkozásokat egyházi főhivatalnokai is birjanak abban bizonyos megfelelő arányban iltással és szavazattal. (Helyeslés.)

Végül tekintve a magasabb műveltségnek fokát, mely ma már az államban mindinkább terjed, módot kell nyújtani arra, hogy magukat a politikai, közigazgatási, bírói, államudományi vagy nemzetgazdasági szakokban kitüntettek egyes férfiak, kiknek körülményei vagy foglalkozásuk nem engedik, hogy a képviselőház tagjai legyenek, bizonyos arányban, minden különös czim vagy rang adományozása nélkül meghívathassanak a korona által — a miniszterium előterjesztésére élethossziglan kinevezve a felsőházba, hogy így tehetőseik és tapasztaltak a törvényhozás terén értékesíthetők legyenek. (Helyeslés.) Ezen főb vonalaiban itt változt módosításokkal bele fog ilenni jelenlegi alkotmányvezetéseinkbe és teljesen meg fog felelteni a felsőház hivatásának.

A képviselőházra vonatkozólag — figyelmen kívül hagyva most a census változtatását vagy teljes eltörölését tárgyaazt egyes felszólalásokat, — melyekkel szemben a mi speciális viszonyaink közt tanácsos lesz, igen óvatossá lenni — főleg az országgyűlések tartamának meghosszabbítása az, mi ma kérdésbe jöhet. (Halljuk! Halljuk!)

Ezt illetőleg már régebben megindult a mozgalom. A kormány eddig kívül maradt rajta. A legutóbbi választások izgalma azonban annyira előtérbe hozták e kérdést, hogy nem hiszem, miszerint annak napirendre hozatala elodázható lenne. Én részemről határozottan a meghosszabbítás mellett vagyok és legszívesebben a hat évi cyclusra szavazok, mint a mely már igazolta magát a törvényhatóság választásoknál, üdvös volta általánosan elismertévé. (Helyeslés.)

Nem hivatkozom én ezen nézetem igazolására sem Angliára, sem Franciaországra, vagy bármely más küllállamra, saját viszonyaink észlelése irányadó és tekintetben is reám nézve. Nekünk dolgozni, szorgalmatosan, rendszeresen dolgozni kell még sokáig úgy a köz, mint a magánéletben, ha, mint nemzet boldogulni akarunk, (Helyeslés.) erre pedig zavartalan viszonyokra és nyugodt kedélyállapotra van szükség, melyet nem igaznak fel minden harmadik évben. (Helyeslés.) Egy országban, hol oly hullámokat ver fel a választás, hol egy évvel a választások előtt, már mindenkinek ott az esze és csak fél gondnal és fél erővel végzi hivatászerű munkáját, oly nemzetgazdasági időpocséklás ez

a gyakori választás, melyet sokáig folytatni nem vagyunk elég gazdagok. (Ugy van!)

Nem a választási cselókra elfecsérelt pénz tartom én a legnagyobb kárnak, de az elvesztett munkát. Nem is említve, hogy ha a választások nagyobb időközökben jönnek egymás után, mégis kevésbé lehetend kizáró keresetűd a korteskedés, a minek erkölcsi hatása szintén nem megvetendő. (Ugy van!) Ha ehhez egy-két szigorú példaadás járulna az irányban, hogy a nem irigyleendő hírre szert tett úzérkedő választókerületeköl egy vagy két országgyűlés tartamára megvonatná a képviselő küldés joga, (Helyeslés) míbél aztán a többi választókerületek is okólnának, meg vagyok győződve, hogy a ritkábban bekövetkező választások költségei sem rugánának esetről-esetre többre a mostaniaknál.

Hogy e beszéd mennyeire az irányadó és döntő politikai tényezők nézetét fejezi ki, megadta rá a bizonyosságot Tiszta miniszterelnök úr Nagyváradon. Egy mindenesetre bizonyos, az t. i., hogy a benne foglaltak a szabadelvű párt állását, szemben az ellene használatni szokott kortesfegyverekkel, a nemzet közvéleménye előtt csak erősíteni, szilárdítani képesek, és ezt esz közölni is fogják.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Bár nem óhajtom a két helybeli lap közötti békés viszonyt megzavarni, mert hisz egyesült erővel a közjó érdekében sokkal hatásosabban járhatni el, de olvassa a „Kecskeméti” 48. számában „Adóvégrehajtások” cím alatt megjelent cikket, azok érdekében — kiknek ezen közlemény irástól — kénytelen vagyok az igazságnak megfelelően annak kiigazításul némi megjegyzéseket tenni.

Az még csak elhalgattam volna, ha eszűpán a városház udvarán emelt kecskészin, raktár, udvargazda póthelyisége, megbízhatlan rokonok nélkül árván maradt kiskorúak ingó javait ideiglenesen őrző épületet styl nélkülnek mondja, mert hiszen az egész kilencez szegletű városháza is nélküli a stíluszerűség; azt is el tudtam volna hallgatni, hogy „nemzetgyűlék gazdálkodás”, a „szifronomórásgós alkotmány”, a „közönséges kormány dicsőségére” stb. lett volna ezen épület emelve, elhalgattam volna pedig azért, mivel ily s ezekhez hasonló kitéjezéseket mindenha találunk a függetlenség párt némely lapjaiban; sőt azt is elhalgattam volna, hogy az előjáróságot az általunk nem ismert „régibb idők szokása ellenére” azon mulasztással vádolja, hogy a törvényekről polgártársainkat „meglehető tudatlanságban hagyja”, mert ezen vádnak kulesa azon kortesfogásban található, hogy a régibb idők emberei módot s alkalmat találának esetleges előjárósádkodás alatt arra, hogy az évenként 26—30 ívre terjedő törvények városunk minden adózójának megmagyaráztassék, megtanítassék; — de már azt nem vagyok képes elhallgatni, hogy akkor, midőn a pénzügyminiszterrel le az adóvégrehajtásig mindenki ellenszenvesen igyekszik feltüntetni s egyedül a „szegény adózó polgárokat” dődelgeti, hogy ne mondjam — ingerli amazok ellen; s a mikor maga óhajt tanácsos szolgálni a törvények közértesítéséről a városi előjáróságnak a nélkül, hogy a „mikéntjén” elárulná: idezi a tanácsadó az 1876: XV. tez. et, s ennek kiválón 54. §-át, s felsorolja a-tól íg az egészet, mondván: az élt felsorolt tárgyak adóvégrehajtás alá nem eshetnek, s nem veszi figyelembe az 1883: 44. tez. 113. §-ban foglaltakat, mely szerint az 1876: XV. tez. hatályon kívül helyezték, pedig annak, ki nemcsak az előjáróság, de az egész város adózó polgárságának is tanácsos szolgálni, nem volna szabad ilyen tévedésekre esni s annyal is inkább, miután a ma hatályban levő 1883: 44. tez. 58. s köv. §§-ai sokkal több kivételt tesznek a végrehajtás alól, mint a „Kecskeméti”-ben cizált, de már hatályon kívüli törvényeink s annak ki a közjó, valamint a polgárság érdekében tenni vélt, a „törvények tönklegéből” ki kellett volna keresni a törv. cikket, s oly tanácsos szolgálni, mely a valónak megfelel. De mert nem telem meg, s e lapok is — mint fentebb állítam — a közjó érdekében működnek: ennélfogva nehogy a polgártársak a „Kecskeméti” által félrevezettessenek, röviden kivonatlag megemlítem az 1883: 44. tez. azon intézkedéseit, melyek korlátozzák az adóvégrehajtásoknak kéréseket illetően fogantatásait.

Előre becsajítja, hogy csak azon esetekeket említem fel, melyek nálunk legtöbbször előfordulhatnak a helyi viszonyoknál fogva, s melyek így polgártársainkat közvetlen leg inkább érdeklik.

Adóvégrehajtás alól mentességben részesülnek: 1. vallási erélyek; 2. szükséges öltözék, ágynemű, 15 napra szükséges élelmi, tüzelőszerek, konyhadények; 3. minden iskolásoknak; 4. iparosok, munkások szükséges szerei; 5. iparosnak feldolgo-

zás alatti anyagkészlete 50 ft érték erejéig; 6. végrehajtást szenvedő és háznapie alartására szükséges egy tehén, vagy e helyett 4 juh, avagy 4 kecske, úgyisente ezek számára egy havi élelő; 7. szept. és októb. hóban minden hold föld után 1.25 hektoliter öszi vetőmag stb.

Vannak még több esetek is, melyek korlátozzák az adóvégrehajtást, de ezek már polgártársainkat ritkán vagy sohasem érintik, nevezetesen a hivatalnokokra, katonákra, a templomi tárgyakra s jogokra stb. vonatkozik; — de nem képezi a kivétel tárgyát a „Kecskeméti” által említett — gazdaközönségünket igen érdeklő — s d) e) alatt felsorolt: a földmívelésre szükséges eszközök és a gazdaság folytatására nélkülözhetlen igás marha — soha, semmi körülmények között sem.

Különös figyelembe veendő, hogy azon esetben, ha a fent 1—7. tárgyak zálogoltak voltak volna meg, semmi esetre se fordulnak a kir. adófelügyelőhöz, — miként ezt a „Kecskeméti” tanácsolja — orvoslás végett, mert ez többé az orvosolhatással felruházva nincs, a ki ehhez fordulna, az bizonyonnyal elveszítend azon tárgyát, mely lefoglalattól, bármily igazza lenne is; az adófelügyelő a lefoglalt, megzálogolt tárgyakat fel nem oldhatja, hanem igenis ezt az 1883: 44. tez. 61. §-ban megnevezett kir. járásbírósg teheti, feltéve, ha a foglalástól számítva 15 nap alatt kérelmezett.

Ennyit óhajtanék polgártársaink iránti figyelemből a közjó érdekében és a „Kecskeméti” 48. számában közölték kiigazításul becses lapjába felvettetni. Dr. Sz. L.

Az 1885-ik évi országos kiállítás.

Rendkívüli érdeklődés mutatkozik az 1885. évi országos kiállítás iránt, a művészet, ipar, kereskedelem és egyéb foglalkozási szakok közepette, csak a magyar hölgyek azok, kik a mindegyre szélesebb hullámokat verő mozgalomhoz nem csatlakoztak, legalább nem olyan arányban, miként a magyar nők által üzött különféle iparok ezt feltételezik.

A „Magyar Háziaszony” című jól szerkesztett hetilap ennélfogva szükségesnek látta a magyar nőket felhívni, hogy a kiállításon külön kollektíve képviselők iparukat, hogy így képességüket, ügyességüket a működés és hivatás minden ágában feltüntessék. Ime a felhívás ekkép szól:

Felhívás a magyar hölgyekhez!

Az a büszke palota, mely fennen fogja hirdetni a magyar nemzet kulturális fejlődését és iparunk haladását, az a méltóságos épület merész iveteivel és komplikált szerkezetével mesés gyorsasággal siet befejezése felé s néhány hó választ el csak bennünket attól a nagy ünneptől, melyen a magyar országos kiállítás kaput megnyitják a nyilvánosságnak. Örömmel repült be a hír hazánkat, hogy a kiállítás száma meglepően nagy és hogy képviselve leend a művészet, ipar, kereskedelem és egyéb foglalkozási ágak mindegyike. Minden és mindenki érdeklődött a kiállítás iránt, képviselve lesz ott minden és mindenki és mégis csodálattal, de még inkább sajnálattal kell konstátálni, hogy a magyar hölgyek elítélendő közönyt tanúsítottak a kiállítás iránt.

E lapok hasábjain régebben jelent már meg ez ügyben keljes felhívás, mely nem is maradt minden hatás nélkül. Mervádo körökben azt az ígéretet tették és arról biztosítottak bennünket, hogy a magyar nők ügye és érdeke is teljes méltánnyal fog képviseltetni. Várva vártuk a mozgalom megindítását, de hiába vártuk, mert az ügy ma is ép oly szunnyadó állapotban van, mint volt akkor. Már pedig kislelkűség, sőt nem eléggé elítélendő bizalmatlanság volna, ha ne helyeznénk az ügy sikerébe teljes reményt. Azok a nők, kik oly kiállítást tudtak teremteni, mint a női ipar-kiállítás Budapesten, azok méltó helyet foglalának el az országos kiállításon is. Hiszen a leltint századok élváljai regdők, mire voltak képesek a magyar nők, fenmaradt emlékek tanácsoknál róla, hogy a magyar nők ipara minden tekintetben számottevő volt, mert ruhái, bútorai, ékszerai, piperei, mind európai híreik voltak!

De ne törjünk végleg pécizát az ügy felett! Késő van, igen késő, de még nincs elkésve. Örömmel olvastuk a hírlapokban, hogy ritkán, elsősorban, magyar hölgynek is jutott eszébe valamit kiállítani. Ez már maga is öröndetes tény. Mi azonban egészen mást akarunk elérni. A magyar nők elég életképesek és méltók arra, hogy a kiállításon egy külön, kollektív kiállítással legyenek képviselve, azt szeretnők, ha a kiállítás egyöntetűen és feltűnően tüntetné ki a magyar nők iparát. A nőipar-kiállítás alig ismerté valaki a magyar nők képességét és ügyességét, és mennyivel több tér kínálkozik itt, hol a női működés és hivatás minden ága képviselve és feltüntetve lenne.

Hölgyeink mindig számottevő szerepet ját-

szottak a nemzeti művelődés és fejlődés terén, és a magyar hölgyek minden ipara, kézimunkája, konyhája és izlése mindig karöltve haladt a nagy nemzeti haladással, miért hanyagolnák el tehát épen most oly mostoha közönytől e nevezetes ügyet? Igenis, erélyvel és buzgalommal oda kell hatni, hogy a hölgyek e fásult közönyre megöbressék, mert ne feledjük el, hogy csak kezdenényezésre van szükségünk, hogy a kitűzött zászló alá csoportosan gyűlekezzenek. Nos tehát, lássék bár szerénytelenségnek az önzelen, rendíthetlen buzgalom, mi kitűzzük a zászlót, megragadjuk az iniciatívát tényleg is, amennyiben felhívjuk hölgyeinket a kiállításon részvételre, Csekély erőnlődés képest, az illető körökben és helyeken oda fogunk működni, hogy a nők, ha a részvétel elegendő nagy lesz, külön kiállítást rendezhessenek. Szívesen, sőt örömmel állunk szolgálatára mind ama nőnek, kik eziránt bármily felvilágosítást vagy útbaigazítást kívánnának. Készen állunk rendelkezésre mindazoknak, kik kiállítani akarnak és kérjük a kiállítókat a kiállítandó tárgyak nevét és leírását beküldeni, mert a siker esetén az elhelyezést és elrendezést is szívesen elvállaljuk.

Már jó eleve tudtára adhatjuk olvasóinknak, hogy ez ügyben már is érintkezésbe léptünk oly egyénnel, aki a kiállítás körül vezető és befolyásos szerepet játszik és a ki is örömmel ajánlotta fel közbenjárását. Teljes bizalommal fordulunk tehát a magyar hölgyekhez, karolják fel az ügyet, támogassanak törekvésünkben, és főleg járuljanak hozzá az ügy sikeréhez tényleges kiállítással. Mi örömmel fáradozunk, hogy kivívjuk a magyar nők részére a külön kiállítást és szívesen tesztünk meg mindent, a mi az ügy érdemleges sikeréhez hozzájárul. A hozzáuk beküldött tárgyak, egyetemlegesen az igazgatósághoz beküldötték, a siker esetén, a „nők kiállítás” külön csoportjába fog elhelyeztetni.

S ha felvetnők azt a kérdést, vajjon mit állítsanak ki a magyar nők, erre a válasz igen egyszerű volna. Oly nagy a tér, oly bő a tárgy, hogy tulajdonképpen sorba nevezni nehéz dolog lenne; de gondoljuk csak meg, hogy a házi ipar, a nagy női ipar, a konyhaszat és a női művészet, mennyi mindent-félét nyújtanak. A magyar hölgyek házi ipara is öröndetes leundületet nyert. A házi ipar részére épül ugyan már imponáns csarnok a kiállításban, de nem lesz ez oly pregnánsan jellemző, mintha kollektív női kiállítást rendeznénk. Mindinkább kezd elenyészni az az előítélet, mely szerint a női pipere és toalet a külföldre van utalva és ehhez nagy mérvben járul hozzá az a körülmény, hogy a háziipar fejlődni kezd, mi több, hogy erre iskolák léteznek. Így például a házi szövőipar fontos szerepet játszik. Mily kiállítást lehetne tehát ebből rendezni!

Nemkülönbön áll a nagy női ipar ügye. A nők az iparban is fontos állást foglalnak, miről a nőipar-kiállítás szintén tanúságot tehetnének. A magyar divat, izlés és viselt specialitása mintegy megkívánják e nagy ipart és ez mind megannyi gazdag tárgya és anyaga lehetne a kiállításnak.

A magyar konyha az egész világon nem csak híres, de el is terjedt és kedvelt. Csak nemrégiben volt Bécsben is konyhaszati kiállítás, mely egyszerű kiállítást lehetne tehát ebben is rendezni, melyen fel volna tüntetve a magyar konyha teljes nagyszerűségében és izlésében! A magyar szakácsnők híre csak emlékezőnk, mi szintén elég hathatós ok ügyünkre nézve.

Végre a magyar lakást, viselést, pipere és egyéb ily női dolgot lehetne kiállítani, amely a magyar nők régi hírnevét csak tetézné, emelné.

Mi hisszük, reméljük, hogy felhívásunk nem fog a semmisségben elhangzani. Mi bizunk a magyar nőkben, hogy felkarolják saját ügyüket és támogatni fognak fáradozásokunkban, mert kitartóan és tántoríthatatlan fogunk e cél eléréseért küzdeni. Mi tényleg rendezni és közvetíteni fogjuk e csoportot és meg vagyunk győződve, hogy a magyar nők kiállítók csoportosan fognak körénk gyűlekezni. És annyi bizalmat is helyezünk a magyar hölgyekbe, hogy ők sem maradnak vesztig és hogy fáradozásunk nem fog hajótörést szenvedni, hanem siker fogja koronázni.

A „Magyar Háziaszony” szerkesztője.

* * *

Midőn e felhívást lapunkban is közlétenni jónak láttuk, az a hit és remény vezetett, hogy az városunk derék hölgyei elrett sem fog őrés szóként elhangzani, hanem saját ügyüket felkarolják s a női csoportot meg fogják népesíteni a kiállítással. Kecskeméti hölgyeink nem szoktak hátramaradni, hol honleányi erények gyakorlásáról van szó. Az országos kiállítás sikerét előmozdítani pedig hölgyeink részéről egyedül csak ilyen erények kívánatnak.

Szerkesztő.

A szlávok az evangélikus egyházban.

Az evangélikus egyházban Magyar a tót elem és sok a pánszláv izgató. Hurbán és társai a felvidékek épségben bírják ma is befolyásukat, s a hol kell, érvényesítik. Küzdenek állhatatosan, nehogy a lutheránus egyház a magyar állam egyik egyházi alkotórészeül tűnhessek föl.

Most folyt le Pozsonyban a dunáninyeni evang. egyházkerület közgyűlése. Kiűnt, hogy a Hurbán-párt ismét emelgeti fejét, s hogy e kerületben igen erős szláv áramlat uralkodik. A kerület három esperessége, a pozsonyvárosi, a pozsonymegyei és a mosony-megyei állhatatosan a hazafias érdekek mellett küzd, de őt esperességet talál szemközt: a turóczi, trencséni, lipóti, árvai és nyitrai. Ezek most leszavaztak több hazafias indítványt.

A gyűlésen három oly tanácskozási tárgy került szönyegre, mely a nyelvi s e réven a nemzetiségi kérdést érinti. Az első volt a turóczi esperesség indítványa, mely szerint a kerületi gymnasiumaiban tétéssék kötelezővé a tót nyelv tanítása. Ez az indítvány mégis nagy küzdelem után kisebbségben maradt, de csak azért, mert a lipóti esperesség egy közvetítő indítványt tett, mely kevésbé hatályoson ugyan, de mégis a tót nyelv javára változtatja meg az eddigi helyzetet. Kimondottat ugyanis, hogy a tót nyelv megtanulására minden gymnasiumi növendéknek alkalmat nyújtandó, s a ki e nyelv tanulására egyszer vállalkozott, arra nézve e tantárgy kötelezővé válik.

A tiszai egyházi kerület két hazafias indítványa, melyet az egyetemes gyűlésen tett, s mely most a kerületi gyűlés elé került — elvettették. Az egyik indítvány volt, hogy az anyakönyveket magyarul vezessék. Az anyakönyvek közforgalmú okiratok képeznek. Mikor latin volt a hivatalos nyelv, a lutheránus egyházak is latinul vezették. Az 1868-iki nemzetiségi törvény szerint azonban magok választathatják a hitközségeket, hogy milyen nyelven vezessék; a lutheránus egyházban vezetik is magyarul, németül, tótul. Ha az anyakönyvi kivonatra szükség van hivatalos mellékletül, a tőtből rendezes le kell fordítatni, a fordítást hitelesíteni. A másik indítvány volt a tiszai kerületnek, hogy az egyetemes gyűlés jegyzőkönyveit elég legyen magyar nyelven kinyomtatni, és így küldeni meg a lelkészeknek. Ezt is elfogadhatatlannak találták, pedig ez ugyan nem zavarta volna a lelkészek és hívek közt az anyanyelven való érintkezést. Minden lelkésznek tudni kell magyarul, megértette volna, s ép úgy elmagyarázhatta volna híveinek, mint most.

Értesítés.

A kecskeméti ipariskolában és az alsó-foku kereskedelmi iskolában a beiratások az 1884-ik iskolai évre f. évi szeptember hó 15-től 30-ig tartóan bezárólag.

Beiratási idő szedra, szombat délután 2—4 óráig és vasárnap d. e. 8—10 óráig — Ertesítettnek a mesterek és kereskedők, hogy a fent kürt időben inasukat a kerületi iskolában az ipariszkolai igazgatónál annyal inkább igyekezzenek beírattani, mert a beiratási idő letelte után jelentkezett inasok csak mint rendkívüli tanulók vétettek fel és így a törvény értelmében felszabadulásra ez isk. év folyamán bizonyítványt nem kaphatnak, sőt ezen kívül az illető mesterek és kereskedők az 1884. évi XVII-ik törvényeikknek az iparosokra vonatkozó szakaszait, valamint a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszternek 1884. évi július 29-én 28,093. sz. a. kelt a kereskedelmi iskolákra vonatkozó rendelete értelmében meg fognak büntettetni.

Kecskeméten 1884. szept. hó 10-én.

Lószár Péter, polgármester.

IRODALOM.

Nincsen vidéke hazánknak, mely a révid idő alatt rendkívül megkedvelt „Magyar Salon” képes havi folyóiratot ne ismerné. A „Magyar Salon” első füzeté ez évi májusban jelent meg és azóta ezreke meg száma ezen kitűnő folyóirat megrendelőinek, mely irodalmunk legelső tekintélyének és művészetünk legkitűnőbb mestereinek támogatása mellett oly nívóra emelkedett, hogy az összes fővárosi és vidéki sajtó egyrételmű nyilatkozata szerint, minden megérközhet bármely hasonló irányú külföldi vállalat. A „Magyar Salon” minden újabb füzeté egy-egy magasabb fokozatot jelent e folyóirat haladásában és az épen most megjelent 5-ik (szeptemberi) füzet valóban oly nagyszerűen sikerült, hogy a magyar irodalom és művészet igazi díszére vált. Elég ha a tartalomjegyzéket egyszerűen felsoroljuk, hogy a művelt magyar közönség meggyőződjék a „Magyar Salon” előkelő izlési modoráról és tömegesen hozzájáruljon annak fentartásához, mely a kiadónak minden látszat szerint rendkívüli áldozatokkal kerül. A füzetet Tóth Kálmán meglepően szép arcképe nyitja meg, a legközelebbi bajai ünnepek alkalmára, Szana Tamás írt hozzá tlejtazott és Inczédy László ismerteti Baja városát. Található még a füzetben ezenkívül Tóth Kálmán egy roppant érdekes sajtóközölte kézirata, egy költemény sithoutelt illusztrálva, a költő szülőhazájának rajza Szechy Gyulától és Vadny Károly a költő kebelbirtánjak fotográfiája.

Következék ezután egy szécsényi népbálsá Benedek Elekől megragadó szép rajz kíséretében, továbbá Pataky László Páriban élő magyar művész képe „A vámmal”, Dr. Heitai Ferenc czikke „A magyar földirtók megterhelteséje. Jókai Mór eredeti regénye. „Az apja fia”, melyet a „Magyar Salon” részére írt, Jókai Rózsa k. a. rajzaival, Gróf Vay Sándor hangulatos költeménye „Ave Maria”. Dr. Ötvös Adolf „Reminiscenciák Lauberről” arcképpel, Tóth József beszélye „Az első pillangó” 3 szövegrajza, Tábori Róbert „A Wagner-kultusz Németországban”, Kodolányi Antal „A Jäger-féle ruhakodásról” Dr. Körösi László „A garam-szabenekei templom újjászülése”, 4 eredeti képpel. Borostyáni Nándor eredeti regénye „Utazás a Duna jegén” 2 szövegrajza. Siposs Soma gyönyörű költemény képekkel, Lukács Sándor egy új népszámítás. „Az Isten keze” és az „Egyelő” rovat, melynek változatos tartalma kiváló figyelmet érdemel: tudományos apróságok, Deák Ferencz eredeti kézirata, Kosmich Lajos Tivadar egy új találmánya, egy humoros reklame-cikk „A nagy dob”, Aranyor, Adomák képekkel, Divat, Humor, Talányok és megfontolt dijak kiosztásával, szerkesztői posta. Mindez oly érdekes és élvezetesen van összeállítva, hogy nem mulaszthatjuk el a „Magyar Salon” szeptemberi füzetét különösen igen melegen ajánlani t. olvasó közönségünknek. Előfizetési ára egész évre 7 ft, félve 3 ft 50 kr., negyedévre 1 ft 70 kr., díszkötési tábla 80 kr. Megrendelhető a „Magyar Salon” kiadóhivatalában Budapest, Dohány-utca 12. sz. I. emelet.

UJDONSÁGOK.

Városunk örömmünnepeit ül. Neszedva István felszentelt püspök úr f. hó 10-ikén délután érkezett városunkba, a bérmálás szent-ségének kiosztása végett. A városi hatóság a egyháztanács fogadták öméltsőségát a határon, majd a városban több ezernyi néptömeg sor-falat képezve üdvözölte a régen várt kedves vendéget. Még ugyanaz nap fogadta az egy-háztanács, hatóság, tanintézetek, egyéb egy-házak küldöttségét. Másnap pedig a parochián nagy ebéd tartott, melyen városunk intelligenciája szép számmal volt képviselve. Öméltsősége farszto nap munkálkodása után már megtekintette városunk nevezetességeit, a mű-kertet, a szállótelepet stb. Mint halljuk, vá-roսunk annyira megnyerte magas tetszését, hogy a mai teteműi bűsét hihetőleg ő vezeti.

A sz. István-napi ünnep felett a „Kecs-kemét”-tel további szövegrajzokba nem bocsát-kozzunk, mert a további vita lehetelenné van téve ott, hol a létező viszonyokkal szemben szemet hunyunk, s argumentum álláspont-juk védelmére olyan elavult törvényre hivat-koznak, melyet a koronás királytól kezdve, senki az országban ma már meg nem tart, s ezt senki rossz néven sem veszi. Am gyönyör ködők s leje kedvét laptársunk általa ki-fundált legszárabb igazsága felett, mi nyu-godtan bocsátjuk jelzett álláspontunkat az elfogulatlan közönség elé, s azt hisszük, hogy lakostársaink közül azok, kik feleke-zeti tisztségükben nem gyönyörködnek, s ilyet előidézni nem akarnak, velünk va-nak egy nézetes, s ez nekünk „Kecskemét”-tel szemben mindég elegendő.

Tisza Kálmán miniszterelnök nagyvári beszéde ugyancsak kihozta ellenléki lapjainkat sodrából. Haragusznak, s haragjuk épével van teli, s ez a mérges magatartás a legtöbbször még csak nem is tetettség, hanem valódi indulatkivétel. Jól mondja a „N-t”, hogy ez a harag az ellenlék azon részének igaz tulajdona, mely szívbeli, lélekbeli gyű-löli a szabadságot, s csak azért jásztozt Tisza ellenében szabadelvű ellenléket, mert annak szabadelvűségét kétségbe vonta. Most azon-ban mikor látja, hogy Tisza a szabadelvű-ség conserválása érdekében kivételre rend-szabályok életbelptetésétől se idegenkedik, csakhogy az anarchiának és reakciónak nyá-kát szeghesse, nyilatkozat lövöldöznek rá, s megindítanak egy olyan lármát, mely nyil-vánvalóvá teszi, hogy a kormányelnök tyák-szemekre hággott. Vajjon az ország közvéle-ménye követni fogja-e őket, vagy magukra maradnak? E kérdésre rövid időn megjö a válasz, mely hitünk szerint nem az ellenlék-nek lesz kedvező.

Umberto olasz királyt mulatságba hiva-ták Pordenonába, egyidejűleg pedig Nápoly-ból szomorú cholera-híreket közöltek vele. A király kissé gondolkodott, aztán leült s a mulatni hívónak Pordenonába következő távirattal felelt: „Pordenonában mulatnak, Nápolyban halnak az emberek, én Nápolyba megyek”. Igazi királyi felelet!

Hymen. Bozó Pál helybeli illetőségű, hajósi lakos s másodjegyű, f. hó 1-ös nap-ján tartá esküvőjét Vadkerten — kecskeméti illetőségű Szilágyi Máriával. Az esketést Kiss Adolf lelkész végezte Vasváry László kecske-méti lakos és Revaló Pál kiskörösi szolgabi-róságis tisztviselő tanák jelenlétében.

Mulatság. A „Kecskeméti Dalárda” pártfogójai tisztelőre tgnap a Profétában hangverseny rendezett. A mulatságról jövő számunkban referálunk.

Szörnyű szerencsétlenség érte Ivá-nyosi Szabó Mihály munkást, ki Fekete István úr eszdőri tanyáján a cséplőgéppel melletl dol-gozott; a szerencsétlen ember ugyanis, midőn a gépet olajozta, balkarjával a nagy kerék-hez oly közel jutott, hogy annak fogai előbb ingújját és ezzel a kart is megkapta és ezt könnyökön alul elszakította; de a jobbék is, melyvel valószínűleg segiteni akart magán, a kerék alá jutott, és az is a csuklógő őszero-mozsolatolt. A szerencsétlen még pénteken éjjel vitétt a kórházba, a hol a tisztí főor-vos Nagy Mihály körületi orvossal a balkart azonnal amputálták.

Helyes intézkedés. A mérnöki hivatal az innen onnan bekövetkező esős évadat meg-előzve, az átjárókat javíttatja; bizony szükség is volt rá, csak azután a lakosság is szor-itsa, — legalább a belvárosban, — hogy háza elejét kövessze ki.

Új zenekar. Valahára városunkban is lesz már egy jó cigányzenekar. Az egyik törekvő zenekar vezénylőletl ugyanis egy jeles primás Zsóki Lajos vette át, ki ügyes-ségét már püspök úr öméltsőségának is be-mutatta. Ha szorgalom, kitartás és szerény-ség lesz tulajdonuk, hisszük, hogy a közön-ség pártfogása se marad el.

Bucsujárók pöchje. A mult héten Radnán volt bucsu, tova városunkból is sokan a vasúton utaztak el. A helybeli állomás előzőken, barátságos, kedvelt főnöke a bucsuoknak Szegedig külön kocsit engedett át. Midőn azonban visszafelé jöttek, — habár mindegyiknek 3-ad osztályú jegye volt, — a Szegedi állomáson őket személysállítói kocsii helyett teherszállítói kocsiiba nyomta be nemcsak, hanem a kocsit rájuk zárattván, Szegedlőt kecskemétiig, a fölött szemek ko-csiiba — mint tolonczok — kénytelenek vol-tak utazni. Tessék bucsubra járni!

A „Testvériség” perel. Folyó hó 11-én vette kezdetét azon actió, mit a törvény őrei a helyben féktelenkedő „T-g”, illetve annak szerkesztő-kiadója Nagy Imre ellen megindí-tottak. Caution nélküli politizálás miatt folyt e napon a tárgyalás, s eredménye lett, hogy N. I. 200 forint pénzbüntetésre s hat hónapi fogság elszenvésére ítéltetett. Az appellata természetesen nem maradt el, de bizonyos, hogy ez a kezdet nem valami öröndetes sem magára az érdekelt úrra, sem a véze-tése alatti nyájra, mely az ő elzárásával egészen pástor nélkül marad.

Witz Mór kecskeméti jóhírnevű fiatal kereskedő, folyó hó 7-ikén tartotta eljegyzé-sét Felső-Dabason Pfeifer Rózsa kisasszony-nal, Pfeifer József földirtokos kedves leányával. — Szívbeli kívánnak tartás, elévül-htelen boldogságot a kölcsönös szerelmen alu-puló frigyhez.

Szerencsétlenség. Péli Juliánna Szabó Sándorné 25 éves nőnek jobb ezombját S. Kovács Gábor úr cséplőgéppel őszeszta úgy, hogy jobb lábát amputálni kellett. A műtet után azonban nevezett nő elhalt.

Meghívó. Az országos középiskolai ta-náregyesület kecskeméti köre szeptember 20-án szombaton délután 3 órakor a realiskola ta-nári vatertermében havi ülést tart, melyre t. tagtársait ezennel meghívja. Tárgyak: 1) Szer-vezkedés az 1884/85. tanévre; 2) Dr. Szom-bathy István előterjesztése az Osztrák-magyar monarchia iskolatügye statisztikai képeről.

Meghívás. Az „Olvasókör” házrés-vényesei folyó évi szept. hó 14-én délután 3 órakor a kör helyiségében tartandó ren-dkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívhatnak. Tárgy: Házzrésvényügyi rendezésére kiküld-ött bizottság jelentése. Kecskemét, 1884. augusztus 21. Az elnökség.

Öngyilkosság. Lédeczi Terézia Nagy Mihályné 21 éves nő f. hó 6-án — hihetőleg családi okok miatt — magát phosphorral megmérgezte s pár óra múlva roppant fájdalmak közt kiszenvedett.

Tolvajlás. F. hó 14-én Gyarmati Sándor taljai tanyájáról 2 le 16 tolvajjalottat el, a rendőrség gyanús nyomok után haladva, a tolvajokat feltalálta Bakó György már többször büntetve volt lökötű és Z. Szabó István czinkostársában. Átadattak a fenyítő tör-vényszéknek.

KÜLÖNFÉLÉK.

Uralkodók és a csár találko-zása. A csár Varsóba érkezett, jóval ko-rábban, mint hogy a megérkezés napját em-legtették. Varsóban csak e hó 6-án tették közhírré, hogy a hatalmas fejedelem 8-án délelőtt már az egykori lengyel királyság székvárosá-ban lesz. A csár Varsóból a határ felé eső kis városkába, Skierniewiczba megy s ott meglátogatja őt uralkodók. Hire járt, hogy Vilmos német császárral is találkozik a csár. De ez e pillanatig nem bizonyos. Az agg feje-delem gyöngédekedik. Uralkodókat gar. Ká-lonki külügyminiszter is elkíséri. Milyen jelen-tősége lesz ennek a találkozásnak? Sokan ag-godalmasan kérlik, rá gondolva, hogy a reich-stadtú találkozás, melyen ezéltől nyolcz évvel Törökország feledarbolásának megkezdésében állapottak meg az uralkodók. A biztatás nem is hiányzik, hogy a találkozás nem ad semmi fordulatot a politikában most fennálló viszo-

nyoknak. Politikai körökben a küszöbön lévő császári találkozást első sorban udvariassági ténynek s a jó barátság bizonyítékának tart-ják. Különösen a csár és Ferenc József ura-dok között a találkozás annyival inkább ki-vánatosnak látszott, — mondják, — mert ama bizonyos félreértések következtében, melyek a két állam között még nem régiben is ura-lkodtak, dacára a bekövetkezett kibékülés-nek, itt-ott a békés együttműködés ellenében bizonyos törekvés maradtak fenn, melyek azonban most már remélhetőleg teljesen el-fognak oszlani.

Uralkodók a csárnál. Eddigi értesülések szerint ő felsége a király vasr-nap, vagyis e hó 14-én reggel az északi vasúttal külön vonaton a Vilmos német csá-szárral és Sándor czárral való találkozás végett Skierniewiczba megy; e hó 17-én ismét Bécsbe érkezik és a következő napok egyikén elmegy az albergi vasút megnyitására Tirolba.

A zsigori kabátja. Budán a kapás-utca 32. sz. házában lakott az öreg Med-nyánszky József, kbt Buda apraja-nagyja is-mert. Valóságos embergyűlölő volt, ki csak akkor látatta magát az útezen, mikor delet ütött a toronyóra. Ekkor a kopott öreg egy-pár edénydarabbal a közelben levő vendég-lőbe futott sovány ebédjeért. A napokban meghalt. Zsigoriságát ismerték és tudták, hogy pénze maradt. A hatagatók őszesírását Rupp kir. közjegyző teljesíté, de biz nem akadt kincsekre. E hó 4-ikén árverették az apró-cseprőségeket és rozant holmikait. Egyik ár-verező egy ütött kopott rokkot vesz kezébe, melynek megtekintése közben egy esomé el-sárgult avas papir hull ki a zsebekből. Dr. Rupp felszedve azokat a földről, gondos át-tekintés után látja, hogy azok közt három takarékpénztári könyv van, melyek egyike 1854. évből való s 36,000 forintról szól, másik ketteje pedig a hatvanas évekből való s szintén néhány ezer forintnyi értéket képvisel.

Nápolyban a járvány napról-napra nagyobb mérvet ölt. A kormány már e hó 4-ikén 20,000 lírát küldött a szegény lakos-ság segélyezésére. A félmillió lakosságú város fekvésénél fogva egyike a legszebbeknek, de sehol a világon sincs annyi dolgotalan ember, mint itt, kik a télen is enyhe éghajlat alatt, a dás gyümölcsstermet és tengerparti halászat mellett könnyebben megélnek, mint bárhol. E lazaronk természetesen nem valami példás tisztaságot képviselnek, de annál alkalmasab-ban elemeket szolgáltatnak nyugtalanságokhoz és zavargásokhoz. A járvány a királyi palotában is kitört, a hol a lovászmester fia kapta meg. A helyettes polgármester szintén megbe-tegedett. A járvány terjedését elősegítette, hogy a betegeket nem részesítették kellő ápo-lásban, hanem még a családtagok is ott hagyták. Szept. 5-ikéről írják: A járvány egész hirtelen, az időjárásban beállt több változás folytán aug. 31-én lépett föl s már az első nap 14 áldozatot követelt. Másnap, (szept. 1.) hétfőn 20, kedden 69, szerdán 49 ember halt meg. Leginkább pusztít a járvány a régi város-részekben, szűk utcáival és egészségtelen há-zaival; ott lakik legtöbbször tömegben együtt a lakosság.

Egymást gyilkoló testvérek. A fehérmegyei Alsóth községe iszonyodva beszél az Ádám testvérek szörnyű végü vizsályáról. A két teljesen felöltött, önálló testvér czivódása családi pártparvból származott s augusztus 31-én már kora reggel veszekedni kezdtek. Délben aztán Péter ása-va ment Ferencz fejének s ott és egybeült is súlyos sebeket ejtve rajta, földhöz teperte. Ferencznek végre, nagy küzdelem után, sikerült magát kiszabadítania, mikor is azonnal a falon függő puskához rohant s Pétert oly veszélyesen lötte ezombon, hogy a szerencsét-len f. hó 2-án virradóra, miután végredeletet is tett s testvérenek is megbecsült, meghalt. — Ferencz is súlyosan meg van sebe-sülve s azért, mint a valói járvásbíróság a fe-jérvári kir. ügyészséget értesíté, még nem is széllyitható Fejérvárra s mivel Vaalon rendő-rkórház nincs, onthon ápolják, de rendőri fel-ügyelet alatt.

Majd egy millió seprő égett el e hó 1-én Rétfalu soproemgyei községben. A tűz 13 pajtát hamvasztott el, telerakva mindenféle takarmánnyal és gyümölccsel. Azonkívül, hir szerint, 900,000 seprő is, mely egy bécsi szállító-társaság által rendel-tettet meg, a lángok martalékává lett. A la-kosságnál a seprőkészítés az egyik legfőbb kereskedelmi ágat képezi. A leégett tárgyak nagyobbrészt a magyar ált. biztosító-társulat nál voltak biztosítva.

A Tiszába fult búzások. Nagy szerencsétlenség történt aug. 28-ikán a v. na-ményi tiszai révénél. Déléltől 11 órakor ugyanis ezen felüli számban gyűlt össze a Mária-Pócsáról hazatérő felvidéki gör. kath. búcsujáró nép. Az ittas révészek elmulasztot-ták a kompot a parton megerősíteni, sőt a népet is, mely a révészek késedelme miatt békétlenkedett, utlegelni kezétek. Midőn már a hidas félig megtelt, Pap Sándor bípai lakos békésével a hidasba hajtott, a két első kerék a hidast a Tiszába lödítette s abban a pillan-atban a szekeér a rajta ülő 6 egyénnel és lovakkal együtt elmerült a habokban, vala-

mint a hidas felé toluó tömeg egy része is a vízbe zuhant. Jajga ás és kétségbeesés hangja töltö be a levegőt. Mindenki fejt vetsette. A bátrabbak mentéshez fogtak. Luga Iván saját élete kockáztatásával hatot mentett ki a fuldoklók közül, mindamellett több ember-élet esett áldozatul.

A fegyver áldozata. Pentz Ist-ván, a fehérmegyei Moha község jegyzője, e hó 2-ikán véletlenül agyonlőtte magát. A szerencsétlen fiatal ember a mohai határban levő földjét megözéni ment. A kocsiról leszállt-ban fegyverének csövét jobb kezében fogva, azt maga után hárta le a kocsiról, miközben a ravasz valamben megakadt, a lövés eldördült, a szerencsétlen pár lépést tett előre s eszméletlenül a útra rogyott. Az élet-erős ifjú e hó 3-ikán délután 1 órakor Iszka-Szt.-Györgyön meghalt.

A kínai császárról a követ-kező apróságokat beszéli egy párisi lap. Csü-Ann császárné 57 éves s nem tatár eredetű, hanem hamisítatlan kínai nő; atyja tagja volt a han-línnek, vagyis a tudományos aka-demiának. Férje, Hieng Fong császár 1861-ben halt meg. A császárné tudós asszony híreből áll; ő felsége nyílt ellensége az európaiaknak, meg az európai civilizációnak. Mikor fia az 1874. február 12. elhunyt Tong-Csi császár hímlobé esett, Viangli orosz követ elküldte házi orvosát a palotába. Csü-Ann császárné megköszönte zsvisségét, de visszalkodott az orvost s inkább fölállította fia szobájában Ta-mien istennek félelemgerjesztő szobrát, mely-nek a kínaiak gyógyító erőt tulajdonítanak. Egy európai diploma megkínálta egyszer a császárné uralkodója arcképpel; ezt a fe-leletet kapta: „A kínai szokások tiltják, hogy a császári palotában idegen uralkodók arcké-pei tartogassuk, mert nem lenne méltó a császárhoz, hogy palotája belsejében megtérje alsóbb rendűek arcképeit”.

Gazdaság.

Figyelmeztetés.

Közlekedés a Kecskeméti Gazdasági Egyesület által — a már közönségesített pro-gramm szerént — Kecskeméten szeptember hó 21-ik napján a vásártérre, az itteni országos vásár alkalmával, vagyis mához egy hétre megtartandó eseldjuttalmazással összekapcsolt s díjazással összekötött tenyészmarha-vásár ideje, — bizalomteljesen figyelmeztetjük és kérjük föl hogy a helyi, mint általában a vidéki gazdaközönség, miszerént a rendező-bizottság működésének megkönyvítése tekinté-séből, jutalomra érdemesnek vélt külföldi férfi-cseledek, valamint tenyészképes, vagy arra reményt nyújtó szarvasmarhákat aliorított egyleti jegyzőnél szóval vagy levél útján, haladéktalanul bejelenteni sziveskedjék.

Natalán mulasztott bejelentés nem zárja ugyan ki sem a férfiscseledeket attól, hogy a kütözött 10 db. arany díjra pályázzanak, sem a marhákat a 40 darab aranyban meg-állapított díjra leendő versenyzéstől, de minde-senestre előnyt nyújt mindkét irányban.

Egyébiránt ezen vásárt rendező gazdasági egyesület elvárja gazdaközönségünk-től, miszerént tekintetbe véve ezen közőira irányuló tetemes anyagi áldozattal járó törek-vését, annak közönyösség és érdektelenség miatti meghúsulását nem fogja megengedni, mire a már eddig tett tetemes bejelentések különben is biztos reményt nyujtanak, s ennek alapján bizony reményli, hogy a tulaj-donában levő tenyészmarha anyagot jókarban és tömegesen fogja szeptember 21-ik napján délelőtt 9 óráig a vásártérre beállítani.

Kecskemét, 1884. szept. 14.

Cseréklyó Károly, Csilléry Benő,
egyi jegyző. gazd. egyt. II-od. élnök.

Ekeverseny Kisbéren.

A komárommegyei gazdasági egyesület által legutóbb Kisbéren rendezett nagyszabású ekeversenynek többek közt jelen voltak: Ord-ódy Pál a volt közlekedésügyi miniszter, mint elnök; a kormány részéről Fényes László, az állami uradalom részéről Renner Gusztáv igazgató és a vidék összes előlék-sége. A kiállítók és versenyzők közt a leg-előkelőbb czégek vettek részt. Ott voltak Tarnóczy Gusztáv legkülönbözőbb rendszerű egyes, kettős és hármas Schlick Krumpach-féle hires ekéivel, mely utóbbiak ott még alig ismerték és melyekre már a bemutatás-kor számos megrendelés történt; továbbá Friedlander Bécsebl, Gubicz László, Prop-er Samu és a Schlick-gyár Budapestről, Ország Vácziól, Neumann Fehérvárról, a Clayton & Shuttleworth és Umrth és társa czégek, mig Kühne gépeivel elkészett. A ver-seny egész napon át folyt és a bíráló bizot-tság másnap délben hirdette ki az ítéletet, mely szerint a hármas ekeknél az első díjat a Tarnóczy Gusztáv budapesti czég által versenyre bocsátott Schlick-Krumpach-féle eke, a második a Clayton & Schutt-leworth czég ekeje, a harmadikat a Sack-féle hármas eke nyerte el. — A kettős ekeknél az első díjat ugyancsak Tarnóczycz Schlick-Krumpach-féle ekeje nyerte kifogástalan mun-kájáért és könnyű járásáért, a második díjat

Propper Samu Sack-féle ekéjének könnyű és biztos járásáért és a harmadikat a Shuttleworth-féle ekének itéltek oda. Ezen felül Proppernek Sack-féle magtakaró ekéje külön ezüst díszoklevelet és Yull ekéje arany díszoklevelet nyert. — Az egyes mélyítő ekéknél az első díjat Proppernek Sack-féle ekéje nyerte, a másodikat Friedlaender Koback-féle ekéje és a 3-ikat a Sack-féle nyerte. — A közönséges egyes ekéknél az első díjat Proppernek Sack-féle egyetemes ekéje, a másodikat Gubioz László és a harmadikat Országh József nyerte, míg Tarnóczynak Schlick-féle 2. számú ekéje külön ezüst díszoklevelet kapott. — A boronáknál az első díjat Shuttleworth, a 2-ikat Propper, a 3-ikat Országh nyerte. A kiállításban Tarnóczynak kitűnő Heidt-féle trieurjei, a Schlick gyárnak jeles készítményű rostái, Shuttleworth boronái és Neumann sorvetői arany díszoklevelet nyertek. Nagy érdeklődést keltettek még Tarnóczynak „Kis Óriás” csukás tengeri daráló, új amerikai „Acme” boronája, szeszkavágói stb., Proppernek elismert Sack-féle vetőgépei, a Schlick gyárnak kitűnő répa- és szeszkavágói stb. A díjak díszokmányokból és pénzüsszegekből állottak, mely utóbbiakat azonban a nyertesek az egyetemen engedték át.

Sertésvásári jelentése
az első magyar sertéshizláló és kölcsönlemező részvénytársulatnak.
Budapest-Kőbánya, Szeptember 12.

Heti átlagárak: magyar vál. árú 260—320 kg. nehéz 48 1/2—49—kr., 180—250 kg. nehéz 49 1/2—51 kr.; öreg 300 kg. túli 47 1/2 kr.; vidéki sertés 49 1/2—50—kr. Transziban: szerbiai 48 1/2—49 1/2 kr., romániai 48—49—kr. tiszta kilogrammonként.

Helyi állomány: szept. 5. maradt 94,883 db.
Felhajtás: alvidékről kövér 1011 db. 41 „ sovány 2830 „
Szerbiáról 1191 „
Romániáról 2483 „
m. Államvassal kövér 2103 „
23 „ 7,579 „
102,462 db.

Elhajtás: Felvidékre 563 db.
Bécsbe (m. h. 228 db.) 2198 „
Csehországba 815 „
Badenbachon át 1227 „
Ruttkán át 2318 „
Galantha-, Sillein- és Oderbergen át — „
Budapesti fogyasztás 2103 „
Külfelki 300 „
Délmetországra — „
Kőbányai szalonások — „
Magyar államvassal 216 „ 9,740 „
Marad állomány: 92,722 db.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipari-telitelézet és népbank auguszt. havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás július 31-én	12,163	frt.	18	kr.
Váltó visszahírtésekből	259,157	„	24	„
Folyószámlák után	40,893	„	91	„
Telepítvények után	106,715	„	90	„
Kamatok	5,674	„	92	„
Díjak	356	„	57	„
Késedelmi kamatok	119	„	—	„
Átírási díjak	—	„	—	„
Nyugdíj-alap számlára	18	„	19	„
	424,098	frt.	91	kr.

Kiadás:

Váltó lezámlolásra	266,574	frt.	—	kr.
Folyószámlákra	53,925	„	67	„
Telepítvényekre	75,679	„	90	„
Időközi kamatok:				
a) Telepítvényekre	1,252	„	95	„
b) Folyószámlákra	280	„	87	„
Üzleti költségekre	64	„	60	„
Elnöki tiszteletdíj és tisztv. fizetése	588	„	38	„
Osztalék részvényekre	18	„	—	„
Jövedelmi adóra	618	„	69	„
Állomány illetékek betétek kiírtett időközi kamataira	—	„	—	„
Jutalékokra	—	„	—	„
Pénztárállás augusztus 31-én	399,003	frt.	06	kr.
Műltényi, könyvelő.	25,095	„	85	„
	424,098	frt.	91	kr.

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1884. évi augusztus havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás július 31-én	35,344	frt.	93	kr.
Betételek után	116,124	„	94	„
Különféle díjak után	732	„	38	„
„ kamatok után	10,992	„	39	„
Váltók után	259,610	„	11	„
Magánváltó után	7,195	„	—	„
Ingatlan kölcsön	5,264	„	—	„
Elsőleg után	56	„	—	„
Váltó visszahírtés után	—	„	—	„
Elhelyezett tőke után	—	„	—	„
Egytelítész bolt- és lakber után	1,091	„	12	„
Kohn-féle ház	75	„	45	„
	436,496	frt.	32	kr.

Kiadás:

Visszaírtett betét és tők. kamat	126,361	frt.	14	kr.
Kifizetett folyó kamat	398	„	72	„
„ „ „ „ „ „	—	„	—	„
Váltókra	246,013	„	39	„
Ingatlan jelzálog	20,000	„	—	„
Magánváltó	4,270	„	—	„
Viszszámított váltó	13,550	„	—	„
Tőke elhelyezés	—	„	—	„
Ígazt. t. díj, tisztv. és szolgál. fizetése	593	„	50	„
Üzleti költség	200	„	24	„
Szegély-alap	850	„	—	„
10% államilleték betéti tőkésített kamat után	—	„	—	„
Pénztárállás 1884. aug. 31-én	412,286	frt.	99	kr.
Vajda, könyvelő.	24,249	„	33	„
	436,486	frt.	32	kr.

Felelős szerkesztő: BOÓDOR SÁNDOR.

Urakodó epidemiáknál legmelegebben ajánlható egészségi ital.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legjobb asztali- és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögéssnél, gégebajknál, gyomor- és hólyaghurtnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

ÜZLET.

Piaci árjegyzék.

Tiszta búza métermásként	7.20	król	7.50	krig.
Kétszer	6.30	„	6.40	„
Rozs	6.10	„	6.30	„
Arpa	6.20	„	6.40	„
Zab	5.60	„	5.80	„
Tengeri	6.50	„	6.60	„
Bánáti tengeri	—	„	—	„
Köles	6.30	„	6.40	„
Krumpli	1.80	„	2.10	„
Széna	2	„	2.20	„
Szalma	1.10	„	1.20	„

Vasúti menetrend.

Budapest és Bocs irányában:

Gyorsvonat hajnalban	4 óra 57 perc.
Hajnalban	4 „ 23 „
Személyvonat délután	4 „ 10 „
Omnibusvonat reggel	8 „ 42 „

Félegyház és Szeged irányában:

Gyorsvonat éjjel	12 óra 14 perc.
Reggel	10 „ 43 „
Személyvonat este	9 „ 52 „
Omnibusvonat este	6 „ 48 „

HIRDETÉSEK.

!! Hölgyek figyelmébe !!

Több mint tizezer méter női ruhaszövet — bés, seviott, mohar és loden — nem pamut

Métere . . . . . 32 kr.
Rőfe . . . . . 25 kr.

Kapható **Bleyer László és társa** divatárú kereskedésében.

!Messzelátó!

— Touristák, hegyi lakók, gazdák stb. számára. —

3—4 órányi távolra tisztán s eredetien mutat.

Ezen úton feltalált **messzelátó 2 optikai üveglencséből áll**, melyek bármely sötétbarna stb. egyszerűen megérintésükkel, és sokkal nagyobb hatással bírnak, mint bármely távolcső, s ez okból általános tetszésben és elismerésben részesült különösen kirándulásoknál.

Messzelátó zsebben hordozható tokban. Ár: 1 frt 25 kr.
Bismuth 1.75, legfinomabb nagyobb lencsével. „ „ 50 „
Baroseop, biztos és megbízható idomutató. „ „ 75 „
Bismuth felszereléssel. „ „ 75 „

Piscop, új kiváltságos tejszíngázoló a tej minőségének megvizsgálására.
Kis zseb-nagyítóüvegek, kitűnő hatásúak 45 és 75 kr.

N. B. Használati utasítás minden tárgyhoz díjtalanul mellékeltek.

Megrendelések utánvét mellett. Egyedül kaphatók:
Klingl & Baumann cégnél Bécsben,
I. Tegethoffstrasse Nr. 3.
Uj illusztrált árjegyzék 1884. évről 20 krós bélyeg beküldése mellett bérmentve küldetik. 149 (6—5)

Lakás-kiadás.

A III. tizedben, Budai-nagy-útca 37. sz. alatti **Sárközy-féle házban** egy úteuai három szobás és egy udvari két szobás lakás, továbbá külön egy nagy

kettős pincze

november 1-re kiadó. Értekezni lehet alolítottal — Jókárban levő **öntött vaskályhák keresteknek megvételre és egy vaskarékúthelyre** is. Kinek ilyen van eladó: tudassa alolítottal.

Szabó Juliánna

171 (2—1) (II. tized, Hosszú-útca, 269. sz.)

Hirdetmény.

A polgári kórház élemezésének határideje a f. évi október hó 31-én lejárván, annak ugyancsak folyó évi november hó 1-ső napjától 1885-ik évi október hó 31. napjáig bezárólag — egy évre — újból haszonbérbe adása 10464/1884. számú tanácsvezéssel megrendeltetett, s az árlejtés megtartására folyó évi **szeptember hó 26-ik** napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, mely határidőre vállalkozni akarók 150 frt bántépénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy a megállapított étrend, és árlejtési feltételek ugyan ott a hivatalos órákban addig is megtekinthetők, és hogy a kitűzött határidőig kellő bántépénzzel ellátott származatokat is elfogadtatnak.
Kecskemét, szeptember 12. 1884.

A gazdasági osztály.

Házeladás.

V. tized Zöldkert-útca 72—73. sz. alatt levő **háza**, melyben van 3 egymásba nyíló padolt szoba, előszoba, éléskamra, konyha és hozzá tartozó több mellékkeltség, szabadkézből örökön eladandó, esetleg bérbeadandó.
A venni szándékozók csakis vasárnapi napon érkekezhetnek

Schveiger Illés tulajdonossal.

170 (3—1)

Árverési hirdetmény.

Alolirt bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. tcz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kecskeméti kir. törvényszék mint vtó bíróság 1883. évi 4847. számú végzésével Schweiger Móricz felperes részére, **S. Nagy Viktória** özv. Bende Lászlóné kecskeméti lakos alperes ellen 182 frt 80 kr., ennek 1883. évi május hó 1-ső napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 92 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság feluglalt és 300 frt 10 krra becsült 45 véka rozsa és 9 véka kétszeres vetékes termései, és egy hitvány koscsból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatlak.
Mely árverésnek a 4096/1884. számú kiállított rendelt végzés folytán a helyszínen, vagyis alperes 6-ik tizedbeli lakásán leendő eszközölésére határidővel 1884. évi **szeptember hó 18-ik** napjának d. e. 8 órája kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjelvezéssel hivatnak meg: hogy az említett ingóságok, az 1881: 60. t-cz. 107. §-a értelmében a legtelibbet igénynek becsáron alól is eladatlak fognak.
Az árverezendő ingóságok vételára az 1881: 60. t-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendőd.

Kelt Kecskeméten, 1884. évi szeptember hó 10-ik napján.

Lukács László, kir. bírósági végrehajtó.

172 (1—1)

Hirdetmény.

A városi szegények élemezésének határideje a f. évi október hó 31-én lejárván, annak ugyancsak folyó évi november hó 1-ső napjától 1885. évi október 31-ik napjáig bezárólag — egy évre — újból leendő haszonbérbe adása 10463/1884. sz. tanácsvezéssel megrendeltetett, s az árlejtés megtartására folyó évi **szeptember hó 26-ik** napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, mely határidőre vállalkozni akarók 300 frt bántépénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy a megállapított étrend és árlejtési feltételek ugyanott a hivatalos órákban addig is megtekinthetők, és hogy a kitűzött határidőig kellő bántépénzzel ellátott zárt ajánlatokat is elfogadtatnak.
Kecskemét, 1884. szept. 12.

A gazdasági osztály.

174 (2—1)